PB161 – Programování v jazyce C++ Objektově Orientované Programování

Šablony, Návrhové principy a (anti-)vzory

Organizační

- Zápočtový příklad nanečisto
 - na vašem cvičení, nácvik

Organizační - zvané přednášky

- 26.11. Juraj Michálek (SinusGear)
 - There is much more to C(++)
- 3.12. Ondřej Krajíček (YSoft)
 - Software Developer and his role in the process of Software Quality
- 10.12. Šimon Tóth (Cesnet)
 - C++11
 - + diskuze o předmětu

Šablony

Šablony funkcí - motivace

- Máme kód, který chceme použít s hodnotami různých typů
 - např. prohoď hodnoty dvou argumentů A a B
- Kód (tělo funkce) je pro různé typy hodnot shodný
 - temp = A; A = B; B = temp;
 - liší se právě jen typem používaných hodnot
- Musíme vytvářet pro každý typ samostatnou funkci?
- Nemusíme, známe přece makra!

Přehazování prvků – využití makra

```
#include <iostream>
using std::cout;
using std::endl;
void myswap(int& a, int& b) {
    int temp = a;
   a = b;
   b = temp;
void myswap(float& a, float& b) {
    float temp = a;
   a = b:
   b = temp;
int main() {
    // Swap two integers
    int a = 5;
    int b = 7;
    cout << a << " " << b << endl;
   myswap(a, b);
    cout << a << " " << b << endl;
    return 0;
```

```
#include <iostream>
using std::cout;
using std::endl;
#define MYSWAP(A,B) {\
   A = A + B;
   B = A - B_i
   A = A - B; 
int main() {
    float af = 5;
    float bf = 7;
    // Swap two by macro...
    cout << af << " " << bf << endl;
   MYSWAP(af, bf);
    cout << af << " " << bf << endl:
   return 0;
```

PB161

Přehazování prvků – problémy s makrem

- Nejasné chybové hlášky při syntaktické chybě
 - nevidíme přesně řádek chyby
- Nelze krokovat debuggerem
- Často obtížně odhalitelná logická chyba
 - nevidíme kód po rozvinutí makra
- Často spoléháme na existenci některých operátorů
 - např. + a − u SWAP
 - nemůžeme využít dodatečnou proměnnou temp =
- Šablony funkcí výše uvedené problémy řeší

Šablony funkcí - ukázka

```
void myswap(string& a, string& b) {
  void myswap(int& a, int& b) {
      int temp = a;
                                        string temp = a;
      a = b;
                                        a = b;
      b = temp;
                                        b = temp;
    Klíčovým slovem
   template zavedeme
                                                             Zatím nelze
       šablonu
                      void myswap(T& a, T& b) {
                                                          zkompilovat, typ T
                           T temp = a;
    Klíčovým slovem
                                                             není známý
                           a = b:
  typename nebo class
                           b = temp;
       označíme
  parametrizovatelný typ
                                                       Do <> uvádíme datový
                                                        typ nahrazující T při
template <typename T>
                                                       potřebě využití v kódu
void myswap(T& a, T& b) {
    T temp = a;
                                      std::string as = "Hello";
    a = b;
                                      std::string bs = "World";
    b = temp;
                                      myswap<std::string>(as, bs);
                              )12
```

myswap<int>(ai, bi);

Šablony funkcí – základní vlastnosti

- Jsou to vlastně "vylepšená" makra
- Rozvíjí se do kódu stejně jako makra
 - mluvíme o tzv. instanci šablon
 - myswap<int>(ai, bi);
 - instanci šablon už znáte z STL kontejnerů
 - vector<int> myVect;
- Instance je vytvářena během překladu
 - výsledek je rychlý
 - samotná šablona v přeloženém kódu není
 - nepoužité šablony (== bez instance) v přeloženém kódu vůbec nejsou

Šablony funkcí – více typů parametrů

Šablona může mít víc parametrů pro typ

```
template <typename T, typename U>
void myswap(T& a, T& b, U& c, U& d) {
   T temp1 = a;
   a = b;
   b = temp1;
   U temp2 = c;
   c = d;
   d = temp2;
}

// Swap two integers and two strings by template function
int main() {
   int ai = 5; int bi = 7;
   std::string as = "Hello";
   std::string bs = "Happy";
   myswap<int, std::string>(ai, bi, as, bs);
   return 0;
}
```

 Můžeme využít i pro funkci bez parametrů nebo parametrizovat návratovou hodnotu

```
• T foo() { ... }
```

Šablony funkcí – přetěžování

Můžeme přetěžovat stejně jako běžné funkce

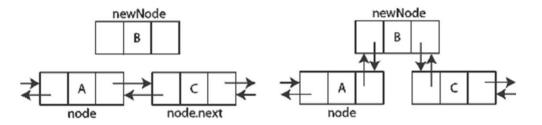
```
#include <iostream>
using std::cout;
using std::endl;
template <typename T>
void myswap(T& a, T& b) {
  T temp = a;
  a = b;
  b = temp;
template <typename T>
void myswap(T& a, T& b, T& c) {
  T \text{ temp} = a;
  a = b;
  b = c;
  c = temp;
```

```
int main() {
  std::string as = "Hello";
  std::string bs = "Happy";
  std::string cs = "World";
  // Swap two strings by template function
  cout << as << " " << bs << endl:
  myswap<std::string>(as, bs);
  cout << as << " " << bs << endl;
  // Swap three strings by template function
  cout << as << " " << bs << " " << cs << endl:
  myswap<std::string>(as, bs, cs);
  cout << as << " " << bs << " " << cs << endl:
  return 0;
```

Šablony funkcí – priority volání

- U instance šablon nemusíme uvádět typ, pokud bude jednoznačně určitelná cílová šablona
 - myswap (as, bs); místo myswap<std::string>(as, bs);
- Co v případě, že existuje i běžná funkce pro tento typ?
 - tj. funkce void myswap(string&, string&) {}
- Priority volání
 - 1. Existuje-li pro daný typ parametrů funkce, použije se
 - 2. Neexistuje-li, hledá se šablona pro daný typ
 - 3. Neexistuje-li, chyba při překladu

Šablony tříd

- Šablona pro vytváření tříd parametrizovaných konkrétním datovým typem
- Např. položka dynamického seznamu nese hodnotu konkrétního typu

```
class CLinkedItem {
     CLinkedItem* m pNextItem;
     CLinkedItem* m pPrevItem;
     int
                    m value;
                 template <typename T>
                 class CLinkedItem {
                     CLinkedItem* m pNextItem;
                     CLinkedItem* m pPrevItem;
                                   m value;
                 public:
                     CLinkedItem(T value) :
                        m pNextItem(0), m pPrevItem(0), m value(value) {}
                     void setValue(T value) { m_value = value;}
                     T getValue() { return m_value;}
Šablony, Návrhové princi };
```

Šablony tříd - ukázka

```
template <typename T>
class CLinkedItem {
    CLinkedItem* m pNextItem;
    CLinkedItem* m pPrevItem;
                  m value;
public:
    CLinkedItem(T value) :
      m pNextItem(0), m pPrevItem(0), m value(value) {}
    void setValue(T value) { m_value = value;}
    T getValue() { return m_value;}
};
                #include <iostream>
                using std::cout;
                using std::endl;
                int main() {
                     CLinkedItem<int> linkInt(10);
                     CLinkedItem<std::string> linkString("Hello world");
                     cout << linkInt.getValue() << endl;</pre>
                     cout << linkString.getValue() << endl;</pre>
                     return 0;
Šablony, Návrhové prin }
```

Šablony tříd - implementace metody třídy

- Bez problémů, pokud implementujeme metodu zároveň s deklarací
 - viz. předchozí příklad
- Pokud implementujeme mimo deklaraci třídy
 - implementace metody u šablony třídy je také šablona
 - použijeme syntaxi známou ze šablony funkce
 - v případě implementace v rámci stejného *.h souboru jako deklarace šablony třídy bez problémů
- Umístění implementace metody třídy do separátního souboru (*.cpp)
 - (běžný způsob pro nešablonové třídy a metody)
 - u šablonových metod typicky problematické
 - překladač "nevidí" zároveň šablonu třídy a metody
 - preferujte umístění implementace šablonových funkcí/tříd do *.h
 - http://www.parashift.com/c++-faq-lite/templates.html#faq-35.12

Šablona metod třídy - ukázka

```
class CLinkedItem {
public:
   // ...
  void setValue(int value);
                                                Nyní máme šablonu
};
                                                    s typem T
void CLinkedItem::setValue(int value) {
    m value = value;
template <typename T>
                                                 I metoda třídy je
class CLinkedItem {
                                                 šablona s typem T
public:
  // ...
                                                 A jmenný prostor
  void setValue(T value);
                                                  CLinkedItem je
};
                                                šablona s typem T
template <typename T> void CLinkedItem<T>::setValue(T value) {
    m value = value;
```

Šablony tříd – částečná specializace

- Šablonou vytváříme obecnou implementaci pro všechny vhodné datové typy
 - např. CLinkedItem očekává od typu pouze operátor =
- Specializace šablony nám umožňuje tuto obecnou implementaci pro konkrétní typ změnit
 - např. CLinkedItem se strcpy namísto operátoru = pro typ char*
- Částečná specializace šablon
 - upřesníme podmnožinu typů
 - typické použití pro ukazatele
 - template <typename T> class CLinkedItem<T*> ...
- Pokud vytváříme instanci s ukazatelovým typem, bude mít šablona CLinkedItem<T*> přednost před
 CLinkedItem<T>

Šablony tříd – úplná specializace

- Úplná specializace šablon zafixuje konkrétní typ
 - např. char*
 - template <> class CLinkedItem<char*> {
- Při překladu se použije nejspecializovanější šablona
 - stejně jako pro šablony funkcí
 - char* vs. T* vs. T (sestupná priorita)
- Specializace šablon tříd nesouvisí s dědičností
 - jde o samostatnou třídu bez dědického vztahu k obecnější

Úplná specializace - ukázka

Šablona není parametrizovaná žádným volitelným datovým typem

```
// Full specialization for char* type
                                                               Typ šablony je
template <> class CLinkedItem<char*>
                                                             zafixován na char*
    CLinkedItem* m pNextItem;
    CLinkedItem* m pPrevItem;
    char*
                 m value;
public:
    CLinkedItem(char* value) : m pNextItem(0), m pPrevItem(0) {
        m \text{ value } = 0;
        setValue(value);
                                                               Jmenný prostor
    void setValue(char* value);
                                                           CLinkedItem použijeme
    const char* getValue() const { return m value;}
    ~CLinkedItem() { if (m_value) delete[] m_value; }
                                                           ve specializaci s char*
};
void CLinkedItem<char*>::setValue(char* value) {
    if (m_value) delete[] m_value;
    m_value = new char[strlen(value) + 1];
    strncpy(m_value, value, strlen(value)+1);
```

Výhody šablon

- Přehledný kód s typovou kontrolou
 - stejně jako běžná funkce/třída
 - pouze doplníme parametrizaci datovým typem
- Je rozvinuto přímo do kódu => rychlost
- Nepoužité šablony nejsou zahrnuty do kódu
- Typicky můžeme krokovat debuggerem
 - můžeme hledat snáze logické chyby
- Plnohodnotná náhrada maker s výhodami

Návrhové principy

Jak navrhnout správně OO hierarchii?

- Co umístit do jedné třídy?
- Jaké třídy vytvořit a jaký mají mít mezi sebou vztah?
- Zapouzdření, dědičnost... jsou jen nástroje
 - dobrý objektový návrh je schopnost je dobře použít

Jak se pozná špatný návrh?

- I malá změna vyžaduje velké množství úprav v existujícím kódu
- Změna způsobuje nečekané problémy v jiných částech kódu
- 3. Je příliš svázán s konkrétní aplikací
 - je obtížné podčást kódu použít jinde
- Společným prvkem je velká provázanost kódu
 - OOP se snaží kód rozdělit do samostatných částí

Principy pro návrh OO architektury

- Pro OOP existuje 5 základních principů (a řada dalších)
 - SRP The Single Responsibility Principle
 - OCP The Open Closed Principle
 - LSP The Liskov Substitution Principle
 - ISP The Interface Segregation Principle
 - DIP The Dependency Inversion Principle
 - (jednotlivé principy se někdy částečně překrývají)
 - http://en.wikipedia.org/wiki/SOLID_(object-oriented_design)
 - http://www.objectmentor.com/resources/publishedArticles.html

Postup

- 1. Porozumějte principům a s jejich vědomím navrhněte hierarchii
- 2. Zkontrolujte, zda principy nejsou porušeny a případně opravte

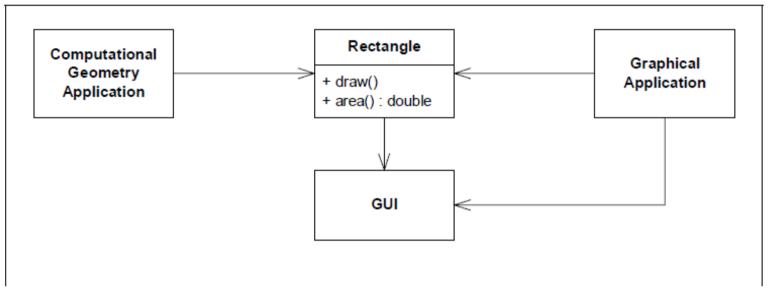
SRP - The Single Responsibility Principle

- Cílem je podpořit robustní rozšiřovatelnost aplikace
- Třída by měla být zodpovědná za plnění jediného funkčního požadavku
 - při změně požadavků na aplikaci by důvod pro změnu konkrétní třídy měl být právě jeden
 - při změně požadavků není zasažena nesouvisející funkčnost třídy (protože žádná další není [©])
- http://www.objectmentor.com/resources/articles/srp.pdf

SRP – problémy při porušení

- Porušení principu může vést k
 - při použití jen jedné plněné funkčnosti se musí zbytečně kompilovat ostatní kód
 - při úpravě kódu přestane fungovat jiná plněná funkčnost třídy

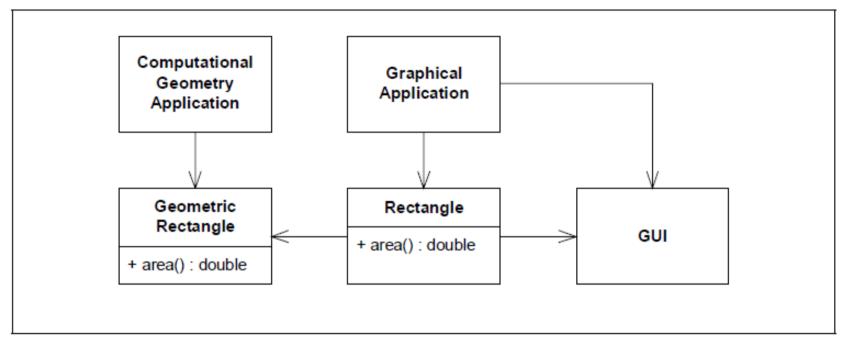
SRP – negativní ukázka

http://www.objectmentor.com/resources/articles/srp.pdf

- Musíme i pro Geometry App vkládat kód GUI
- Při změně požadavků Graphical App musíme překompilovat Geometry App

SRP – pozitivní ukázka

http://www.objectmentor.com/resources/articles/srp.pdf

 Třída Rectangle využívá Geometric Rectangle pro výpočet plochy area()

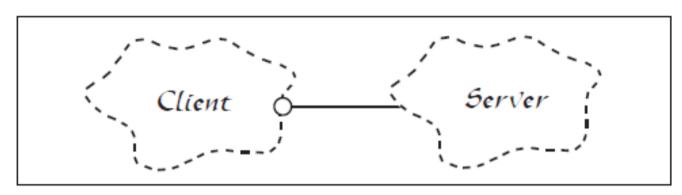
OCP - The Open Closed Principle

- Klíčový princip pro využití abstrakce a polymorfismu
- Třída X by měla být navržena tak, aby:
 - umožnila snadnou modifikaci své funkčnosti vytvořením nového potomka Y v reakci na nové požadavky (Open)
 - pro výše uvedené nebylo nutné měnit kód třídy X (Closed)
- Dosahuje se pomocí abstrakce
 - objekty mají metody navržené pro manipulaci s abstraktními třídami, nikoli konkrétními implementacemi
 - Ize tedy přidat nového potomka abstraktní třídy bez změny původního kódu
- http://www.objectmentor.com/resources/articles/ocp.pdf

OCP - The Open Closed Principle (2)

- Porušení principu může vést k
 - změna požadavku vede ke kaskádě změn v kódu
 - přidání nového typy objektu vyžaduje změnu stávajících
- Obecně nelze vždy zajistit 100% část principu týkající se uzavřenosti
 - je potřeba dobře vybrat typ změn požadavků, vůči kterým design uzavře (tzv. strategické uzavření)
 - a tyto požadavky vhodně abstrahovat

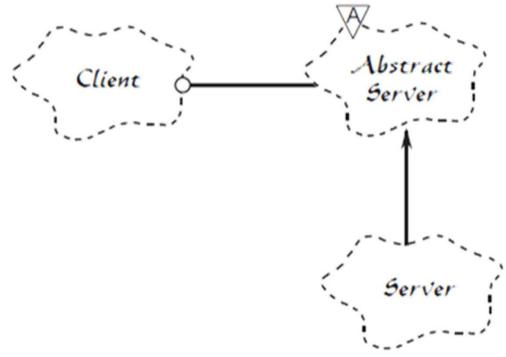
OCP – negativní ukázka

http://www.objectmentor.com/resources/articles/ocp.pdf

- Třída Client používá konkrétní třídu Server
- Nelze použít jinou třídu ServerX bez změny kódu třídy Client

OCP – pozitivní ukázka

http://www.objectmentor.com/resources/articles/ocp.pdf

- Client využívá třídu Abstract Server
- Konkrétní implementace Server je potomek Abs. Server
- Dalším dobrým příkladem je istream a ostream z STL

LSP - The Liskov Substitution Principle

- Pokud třída X používá ukazatel nebo referenci na základní třídu B, pak musí být schopná pracovat beze změny i s potomky třídy B
 - aplikace může nahradit v instanci třídu B za její potomky a X tím nesmí být dotčená
 - princip se týká i potomků třídy B nesmí očekávat víc, než nabízí B
- Souvisí úzce s OCP
 - pokud aplikace splňuje OCP, tak by měla splňovat i LSP
 - porušení LSP způsobí problémy s dodržením OCP
- http://www.objectmentor.com/resources/articles/lsp.pdf

LSP - The Liskov Substitution Principle (2)

- Někdy označováno jako "Design by contract"
- Dosahuje se pomocí dědičnosti, přetížení a vhodného návrhu
- Porušení principu může vést ke
 - kaskádě změn v kódu při přidání nové třídy
 - chybnému chování aplikace, protože X předpokládá něco o B, co je v potomcích B porušeno

LSP – negativní ukázka

```
#include <typeinfo>
class Shape {};
                                                     GraphicScene umí
class Circle : public Shape {};
                                                   pracovat s objekty typu
class Square : public Shape
                                                   Shape, ale musí si zjistit
class GraphicScene {
                                                     pro vykreslení jejich
public:
                                                         reálný typ
   void DrawShape(Shape& s)
       if (typeid(s) == typeid(Square))
               DrawSquare(dynamic cast<Square&>(s));
       else if (typeid(s) == typeid(Circle))
               DrawCircle(dynamic cast<Circle&>(s));
                                                     Přidání nového
    void DrawSquare(Square& s) {
                                                  potomka třídy Shape
               // draw square
                                                    znamená nutnost
                                                      úpravy i třídy
    void DrawCircle(Circle& s) {
                                                       DrawScene
               // draw circle
```

LSP – pozitivní ukázka

```
class Shape {
public:
       virtual void Draw() const = 0;
};
class Circle : public Shape {
public:
       virtual void Draw() {
               // draw circle
};
class Square : public Shape {
public:
       virtual void Draw() {
               // draw square
};
class GraphicScene {
public:
       void DrawShape(Shape& s)
               s.Draw();
```

Potomci třídy Shape by neměli měnit očekávané chování slíbené na úrovni třídy Shape (např. by neměli začít něco načítat z cin)

GraphicScene umí
pracovat i s potomky
třídy Scene, aniž by
byly tyto známy v době
psaní GraphicScene

ISP - The Interface Segregation Principle

- Navazuje na DIP a postihuje problém příliš velkých rozhraní
 - takových, kde klientský objekt reálně využívá pouze malou podčást metod, ale je nucen záviset na všech
 - při změně v nevyužívaných částech nutná rekompilace i klienta
- Klientské objekty by neměly být nuceni záviset na rozhraních, které nepoužívají
- Dosahuje se vytvářením více rozhraní
- http://www.objectmentor.com/resources/articles/isp.pdf

ISP - The Interface Segregation Principle

- Zkontrolujte třídy, jejichž rozhraní má mnoho metod
- Udělejte si seznam tříd, které toto rozhraní využívají
 - opravdu používá třída A všechny metody?
- Oddělte metody pro A do samostatného rozhraní
- Např. postupem času vznikne třída s metodami umožňujícími
 - přijímat zprávy (využívá jiný objekt typu producent)
 - odesílat zprávy (využívá jiný objekt typu konzument)
 - zobrazovat zprávy (využívá jiný objekt typu UI)
- Lze rozdělit alespoň do 3 separátních rozhranní
 - např. konzument používá pouze rozhraní produkující zprávy

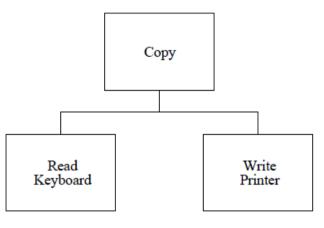
DIP - The Dependency Inversion

- Je výsledkem kombinace OCP a LSP
- Třída by měla být závislá na třídách s obdobnou nebo větší úrovní abstrakce
 - pokud obecná třída závisí na specializované třídě, je obtížné ji použít pro jiný účel
 - abstrakce by neměla záviset na detailech, ale naopak
- Dosahuje se využitím rozhraní
 - v C++ čistě abstraktními třídami

DIP - The Dependency Inversion (2)

- Porušení principu může vést ke
 - k nutnosti změny v obecné třídě pro přidání podpory nového typu
 - snížené flexibilitě obecné třídy použitelná jen pro to, s čím byla původně implementována
- http://www.objectmentor.com/resources/articles/dip.pdf

DIP – negativní ukázka

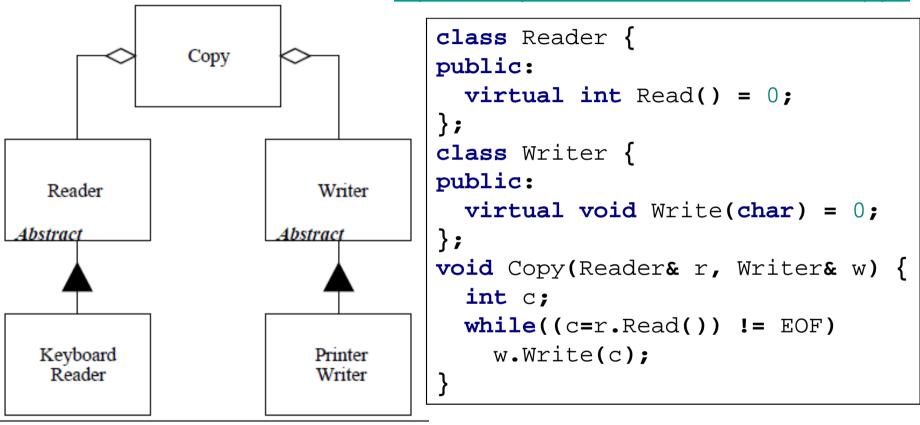
```
void Copy() {
  int c;
  while ((c = ReadKeyboard()) != EOF)
    WritePrinter(c);
}
```

```
enum OutputDevice {printer, disk};
void Copy(outputDevice dev) {
  int c;
  while ((c = ReadKeyboard()) != EOF)
  if (dev == printer)
    WritePrinter(c);
  else
    WriteDisk(c);
} http://www.objectmentor.com/resources/articles/dip.pdf
```

- Obecný algoritmus kopírování závisí na konkrétní implementaci printer nebo disk
- Změna výstupního zařízení (disk) vede ke změně Copy

DIP – pozitivní ukázka

http://www.objectmentor.com/resources/articles/dip.pdf

- Obdobně funguje např. STL copy algoritmus
 - std::copy(istream_iterator,istream_iterator,ostream_iterator);

KISS – Keep It Simple, Stupid!

- Jednoduché, postačující řešení může být lepší než designově rafinované, ale komplikované
 - menší riziko chyby v tom, co snáze chápeme
 - snažší pochopení od dalších vývojářů
- Je nutné hledat kompromis mezi aktuálními a budoucími požadavky
 - předpoklad budoucích požadavků návrh typicky komplikuje
 - přílišné omezení návrhu na aktuální požadavky typicky komplikuje budoucí rozšiřitelnost
- Snažte se průběžně validovat svůj návrh vůči požadavkům a nebojte se refaktorizace

Návrhové vzory

Návrhové vzory - motivace

- Většina programátorských problémů není nová a způsob jejich řešení se opakuje
 - konkrétní implementace jsou lepší a horší
 - postupem vykrystalizovaly vhodné konstrukce pro jejich řešení
- Označováno souhrnným pojmem návrhové vzory
 - není vůbec omezeno pouze na C++
 - většinou jde o jazykově nezávislé konstrukce
- Termín vešel v širokou známost díky knize Design Patterns: Elements of Reusable Object-Oriented Software, Erich Gamma, Richard Helm, Ralph Johnson a John Vlissides (1994)
 - podle čtyř autorů označováno často jako Gang of Four (GoF)

Návrhové vzory – jak začít?

- GoF kniha popisuje 23 návrhových vzorů
- GoF kniha není organizována z hlediska výuky
 - neřadí od nejsnazších pro nejobtížnější
 - neřadí ani od nejčastějších po nejobskurnější
- Použijeme jiné řazení a omezíme se pouze na vybrané vzory
 - http://mahemoff.com/paper/software/learningGoFPatterns/
- Detailní popis všech vzorů včetně zdrojáků
 - http://sourcemaking.com/design_patterns
 - http://www.vincehuston.org/dp/

Návrhové vzory

- Co považovat za návrhový vzor?
 - principiálně jednoduchý způsob, jak řešit skupiny podobných problémů
 - důležitá je opakovatelnost použití dané konstrukce
- Pozitiva návrhových vzorů
 - existující způsob řešení běžných problémů
 - snížení množství nutných změn později v kódu
 - zřejmě opravdu reálně zlepšují kód a jeho udržovatelnost
 - http://www.labsoftware.com/flahdo/Javapro/DoPatternsHelp.pdf
- Kritika návrhových vzorů
 - návrhové vzory mohou být zbytečně složité na jednoduché problémy
 - potřeba návrhových vzorů může vznikat z nedokonalosti použitého programovacího jazyka
 - http://www.paulgraham.com/icad.html

Formát popisu jednotlivých vzorů

- Popis každého vzoru je dělen do těchto částí:
- 1. Záměr (Intent)
 - shrnutí účelu použití a přínosu
- 2. Řešený problém (Problem)
 - shrnutí problému, které je vzorem řešen
- 3. Discussion
 - co má vzor za cíl a co naopak nemá
- 4. Structure
 - technický popis realizace vzoru
- 5. Check list
 - jak postupovat při implementaci konkrétního vzoru
- 6. Rules of thumb
 - ověřená pravidla, která je vhodné dodržovat
 - uvedení vzoru do kontextu s dalšími vzory (velice přínosné)

Demo: Návrhový vzor 'Adapter' - proč

- http://sourcemaking.com/design_patterns/adapter
- Máme existující komponentu A s nekompatibilním rozhraním pro použití jinou naší komponentou B
 - nenabízí metody ve správném formátu (např. jako operátory)
 - má jinou filozofii použití (např. předpokládá předalokovanou paměť)
 - A ani B nechceme (nemůžeme) měnit

Adapter – jak?

- Vytvoříme novou komponentu, která poskytuje rozhraní kompatibilní pro naše použití
- Metody komponenty adapteru volají metody původní komponenty a případně upravují chování
 - např. tvorba operátoru + a jeho mapování na existující metody add()
 - např. alokace potřebné paměti před voláním původních metod
- Implementováno pomocí dědičnosti
 - pokud je rozhraní stejné, potřebujeme jen upravit vnitřní funkčnost
- Nebo agregace
 - pokud měníme rozhraní

Návrhové vzory – jak dál

- Projděte si materiály na webu
 - http://sourcemaking.com/design_patterns
 - http://www.vincehuston.org/dp/
 - a další
- Přečtete si knihy
 - Design Patterns: Elements of Reusable Object-Oriented Software a další
- Rozmyslete před další implementací, zda se některý vzor nehodí
 - http://www.vincehuston.org/dp/applicability.html
- Seznamte se s knihovnami, které vzory využívají
 - např. ACE http://www.cs.wustl.edu/~schmidt/ACE.html

Návrhové anti-vzory

```
if(server.is_file_in_database(path)){
         server.set licence data from database(path);
         char type;
         char constrain;
         bool right input = false;
         permissions new_permissions = \{\{FULLY, 0, \{0,0,0\}\}, \{FULLY, 0, \{0,0,0\}\}, \{FULLY, 0, \{0,0,0\}\}\}\};
         do{
               cout<<endl<<"Enter type of file (t)text/(m)music/(e)executable: ";</pre>
               cin>>type;
               switch (type){
                case 't':
                         right_input = true;
                         // display
                          cout<<"Enter constrain for display (n)no/(p)partially/f(fully): ";
                          cin>>constrain;
                          switch (constrain){
                               case 'n':
                                     new permissions.display.constricted = NO;
                                     new permissions.display.count = -1;
                                     new permissions.display.interval.year = -1;
                                     break;
                               case 'p':
                                     int count;
                                     new permissions.display.constricted = PARTIALLY;
                                     cout<<"Count of display (-1 for not set): ";</pre>
                                     cin>>count;
                                     if(count > -1){
                                          new permissions.display.count = count;
                                     }
                                     else{
                                          new_permissions.display.count = -1;
                                     int year, month, day;
                                     cout<<"Enter year (-1 for not set): ";</pre>
                                     cin>>year;
                                     if(year > -1){
                                          new_permissions.display.interval.year = year;
                                          cout<<"Enter month: ";
                                          cin>>month;
                                          new_permissions.display.interval.month = month;
                                          cout<<"Enter day: ";
                                          cin>>day;
                                          new_permissions.display.interval.day = day;
                                     }
                                     else{
                                          new_permissions.display.interval.year = -1;
                                     break:
                               case 'f': //f is default value
                                     break;
                               default:
                                     cerr<<"Wrong input type. Please insert n/p/f."<<endl;
                                     right_input = false;
                                     break;
```

Návrhové antivzory (antipatterns)

- Typické konstrukce, jejichž výskyt signalizuje (budoucí) problémy
 - http://sourcemaking.com/antipatterns
- Mohou vznikat nevhodným návrhem
- Mohou vznikat i postupně s rostoucím projektem
- Je dobré je znát a rozpoznat jejich výskyt
 - a umět odstranit

Návrhový antivzor – špagetový kód

- Vzniká velice často a snadno
 - vyznačuje se rozsáhlým kódem v jediné funkci
 - vyznačuje se častým opakováním kódem s minimální změnou (pokud vůbec)
 - vyznačuje se dlouhou řadou vnořených podmínek
- A určitě jej nelze vzít a použít jinde
- Pomůže pravidelný Refactoring
 - opakované části kódu přesouváme do nové funkce
 - dlouhý kód rozdělujeme do více funkcí
 - ...
 - http://sourcemaking.com/refactoring

Shrnutí

- Šablony umožňují typově nezávislé programování
 - snažší na pochopení, než např. OOP
 - pokud používáte často makra, naučte se i šablony
- Návrhové principy a vzory
 - časem prověřené postupy, které vám mohou ušetřit práci při rozšiřování programu
 - seznamte se s nimi a kontrolujte porušení v kódu